

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome Tribvnalis Sacramentalis Reverendissimi Patris Petri Marchantii

Zurmöllen, Heinrich

Neuhusii, 1677

Art. 9. An subditi in conscientia teneantur vectigalia ac gabellas solvere

urn:nbn:de:hbz:466:1-9734

status Provinciae imponere Gabellas & Tallias de licentia regis, suppositis quinque supra dictis conditionibus.

Articulus Nonus.

An subditi in Conscientia teneantur Vectigalia ac Gabellas solvere.

1. **A**ntiqua tributa, Gabellas, Vectigalia, assisias regibus & principibus assignatas, tenentur subditi in conscientia ex iustitia solvere, & illa defraudantes in materia gravi, peccant mortaliter. Quia illa censentur Regibus & Principibus, in eorum possessionem, pro regni administratione & status sui stabilimento collata, unde in hereditariam possessionem eorum transferunt. Et hoc modo intelligenda est Christi responsio Matth. 22. *reddite qua sunt Caesaris Caesari.*

2. Tenentur etiam subditi in conscientia nova Vectigalia sive Gabellas solvere, si nimirum sint iustae, servatis conditionibus de quibus articulo praecedenti: Videlicet ut à potente imponere, pro vera necessitate, vel gravi utilitate publica sint impositae.

positæ, qualitate & proportione debita servata, videlicet tam in impositionum ratione, quam in distributione eorum, quia illa revera sunt de jure subsidij, & ex justitia debentur, tum Regi, tum Regno, five Reipublicæ, ad ejus conservationem & administrationem. Aliud vero est, si sit justum dubium de justitia vel injustitia Gabellæ (de quo tamen in rebus publicis exercitati, & non privati judicare debent) tunc nullus in foro conscientiæ tenetur solvere, ita expresse Angelus *supra V. pedagogium N. 6.* advertit (ait) quod *pedagia nostri temporis sint communiter illicita: unde nisi probent legitime imposita, debemus presumere injusta.*

3. Advertit tamen leges Gabellarum non obligare in conscientia, ratione inobedientiæ aut transgressionis formaliter, sed tantum ratione damni quod infertur Regi, ob non solutam aut defraudatam Gabellam: unde si quis alia via præstaret in subsidium Regis, quantum gabella ab ipso solvenda requirit, & ista intentione faceret, non teneretur in Conscientia ad Gabellæ solutionem.

4. Reges & Principes nec non Magistratus, urgente publica necessitate, vel magna utilitate regni, Provinciæ vel Civitatis, iisdem conditionibus, quibus jus subsidij in Gabellis & Pecunijs postulandis habent, etiam jus subsidij in personas obtinent, ut ipsis necessaria, sive ad statum suum, sive ad publicum bonum conservandum, & ab injurijs defendendum, suppeditentur. Sæpe enim subsidium personarum, æque aut magis necessarium est Regi vel regno, quam subsidium pecuniarum: tenentur enim societates humanæ Regnorum & Civitatum, se & capita sua conservare, jure naturæ omnibus medijs, quæ ad sui conservationem opportuna videbuntur: Sæpe autem personæ publico bono necessariae sunt, ad defendendas civitates, itinera secura conservanda, in inundationibus, aquarum & similibus; in quibus casibus, ubi Rex vel Civitas indiget, jure subsidij, personæ peti possunt, & tenetur populus subministrare, maxime cum Rex vel Magistratus non possit illis ex publico ærario providere, & hoc juri naturæ conforme est.

5. Non

5. Non licet tamen Regibus & Principibus pro suo libitu personas subditorum, in suum servitium vel operas assumere, sed servandæ sunt leges publicæ necessitatis suæ, vel Regni, quibus Rex tenetur se accommodare. Quia subditi Regum non sunt servi, nec servituti eorum subjecti, sed tantum publicæ necessitati vel utilitati, ex condicito libere obsequentes, ex communi Homagio quo promittunt Regi, in salute Reipublice, una cum ipso procuranda, se totos in ejus potestate futuros, & imperata facturos. Unde ista servitutis non sunt, sed publicæ salutis & utilitatis.

6. Non possunt Reges sua libera voluntate, seu privato suo aut alterius commodo de bonis subditorum contra voluntatem eorum disponere: & si faciant, furtum & rapinam committunt, tenenturq; ad restitutionem. Communi vero & publica necessitate urgente, licet Regibus, occupare, commutare, distrahere, destruere bona subditorum, ad populum & civitates conservandas. Id salvatur communi juris axioma. Quod in necessitate bonum publicum,

cum,

cum, sit præferendum privato, & membrum secundum ne cancer in totum corpus sæviat. Licet etiam Regibus delicta subditorum plectere, confiscatione & spoliatione bonorum, illaq; bene meritis tradere, aut de ijs disponere, intra terminos justitiæ naturalis & Civilis.

Articulus Decimus.

De Peccatis Regum, Principum ac Potestatis secularis contra has obligationes.

1. **P**eccant Reges & Principes Catholici mortaliter, qui libertatem conscientiæ (*ut vocant*) in suis Regnis & rebus publicis permittunt, templa vel domos pro suæ Hæreseos exercitiis, hæreticis aut tradunt aut relinquunt, conventicula eorum dissimulant, quando armis & potentia sua impedire possunt.
2. Peccant mortaliter qui impune (si debitæ super hoc moniti fuerint) permittunt in suis ditionibus, libros Hæreticorum imprimi, distrahi, legi, etsi enim id curæ Episcoporum sit, quia tamen legibus Ecclesiasticorum coerceri nequeunt, à Civili & armata